

Ιωάννης Θεοδοσίου
*Νεοφιλελεύθερη Οικονομική Πολιτική ή Οικονομική Πολιτική
της Εξαπάτησης*

Η νεοφιλελεύθερη οικονομική πολιτική με στόχο την αύξηση των επενδύσεων έχει τρεις συνιστάμενες βασισμένες στην νεοφιλελεύθερη οικονομική θεωρία. Συνοπτικά, σε κλίμα δημοσιονομικής ορθότητας η κυβέρνηση πρέπει να επιβάλει την μείωση των φόρων για τις επιχειρήσεις και τους ιδιοκτήτες του πλούτου, και την μείωση των μισθών για τους εργαζομένους. Η μείωση όμως των φόρων σημαίνει ότι η κυβέρνηση έχει μειώσει τα έσοδά της και έχει αυξήσει το δημόσιο έλλειμμα. Η κυβέρνηση χρηματοδοτεί το έλλειμμα είτε με έκδοση και πώληση κρατικών ομολόγων ή με πώληση δημόσιας περιουσίας. Η μείωση των φόρων για τους ιδιοκτήτες του πλούτου δεν σημαίνει αναγκαστικά ότι οι ιδιοκτήτες του πλούτου θα αυξήσουν τις επενδύσεις δηλ. τον σχηματισμό του ακαθάριστου πάγιου κεφαλαίου. Η εξοικονόμηση από την μείωση του φόρου προσφέρει στους ιδιοκτήτες του πλούτου την δυνατότητα αγοράς κρατικών ομολόγων ή αγοράς δημόσιας ιδιοκτησίας ή μετοχές των δικών τους εταιρειών. Έτσι οι ιδιοκτήτες του πλούτου αυξάνουν τον πλούτο τους αλλά το κράτος (και οι πολίτες) γίνονται φτωχότεροι. Το Δημόσιο (δηλ. οι πολίτες) έχει πλέον χάσει το εισόδημα που προέρχεται από τις ιδιωτικοποιημένες δημόσιες υπηρεσίες κοινής ωφέλειας, τη δημόσια ιδιοκτησία και το εισόδημα από τους φόρους. Έτσι το έλλειμμα αυξάνεται. Όσον αφορά την μείωση των μισθών, εάν όλοι οι εργοδότες επιτύχουν να μειώσουν τους μισθούς όλων των εργαζομένων τους, η αγοραστική δύναμη όλης της κοινότητας μειώνεται. Τα μέλη αυτής της κοινότητας (οι εργαζόμενοι και οι οικογένειες τους) είναι επίσης οι πελάτες των εργοδοτών. Ως εκ τούτου, η ζήτηση για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που παράγονται από τους εργοδότες μειώνεται. Έτσι τα πρόσφατα παραγόμενα προϊόντα θα παραμείνουν αδιάθετα και οι τιμές θα μειωθούν. Η συνολική μείωση των μισθών δεν θα αυξήσει την απασχόληση ή την παραγωγή. Το συμπέρασμα είναι ότι οι παραπάνω συνταγές της νεοφιλελεύθερης πολιτικής φέρνουν πάντα τα ίδια αποτελέσματα, μία αδύναμη οικονομική δραστηριότητα, την ανεργία και την μείωση της απασχόλησης, χαμηλές επενδύσεις παγίου κεφαλαίου και την μεταφορά του πλούτου από τους φτωχούς και τους μεσαίους προς τη κορυφή της κατανομής εισοδήματος. Ο Warrant Buffett έθεσε την νεοφιλελεύθερη οικονομική στο σωστό πλαίσιο. «Υπάρχει ένας ταξικός πόλεμος, σύμφωνοι, αλλά είναι η τάξη μου, η πλούσια τάξη, που κάνει τον πόλεμο και κερδίζουμε».